

PIOTR MASZYŃSKI

(Dalszy ciąg)

Dnia 26 marca 1887 r., a więc niespełna w cztery miesiące odbył się pierwszy koncert „Lutni” w Resursie Obywatelskiej ze współudziałem Jadwigi Iwanowskiej, jako deklamatorki, Aleksandra Michałowskiego, Józefa Adamowskiego, wiolonczelisty i Eugeniusza Pankiewicza, pianisty-kompozytora. Pieśń choralna „Do Pieśni” Bolesława Dembińskiego rozpoczęła ten uroczysty koncert inauguracyjny. „Lutnia” odrazu osiągnęła niebывały sukces artystyczny i stała się odrazu benjaminskim społeczeństwa. Inteligentna i wpływowa m odzież zaczęła się tłumnie garnąć do nowo powstałego stowarzyszenia, jeśli nie w charakterze członków „czynnych“, to w ostateczności choćby „zwyczajnych“, a mogła się była „Lutnia“ pochwalić tem, że w swem gronie posiadała wówczas takich uczonych, jak Jan Karłowicz, ojciec Mieczysława i publicystów, jak T. Czapelski; z muzyków należeli: Władysław Rzepko, Eugenjusz Pankiewicz, Feliks Konopasek, Stanisław Niedzielski, Henryk Makowski i Feliks Starczewski oraz artysta śpiewak opery Wiktor Grąbczewski, a z pośród malarzy, prócz poprzednio wymienionych, jeszcze Wł. Podkowiński, Józef Ryszkiewicz i Tadeusz Cieślowski. Już zaraz w pierwszym dziesięcioleciu wykazała „Lutnia” poważny zasób pracy kulturalnej, pod postacią 292 utworów choralnych, wystawionych na forum publiczne, a przeważnie nieznanych w kraju, w czem 157 polskich i tylko 135 obcych kompozytorów, wykonywanych na stu przeszło koncertach, z których na własne przypada 43, reszta zaś miejscowe i prowincjonalne, a tych ostatnich większość.

Powodzenie zmusiło „Lutnię” do przeniesienia swych występów z Resursy Obywatelskiej do obszerniejszych Sal Redutowych. Reputacja „Lutni” szybko rosła i poza obręb kraju, tak że już w 1890 r. otrzymało to śpiewacze towarzystwo zaproszenie do wzięcia udziału w międzynarodowym konkursie śpiewaczym w Kolonji i Wiesbaden. W tymże roku, w czwartek dn. 15 maja urządzono w teatrze Letnim pierwszy wielki koncert z udziałem Józefy Szlezzygierówny i orkiestry teatru Wielkiego, na którym wykonano sagę „Frytjof” M. Brucha. Z większych dzieł wystawiono jeszcze ponadto na koncertach „Lutni” Requiem Verhulsta, oraz „Rybkę” Moniuszki w układzie Maszyńskiego na sola, chóry i orkiestrę.

Już w pierwszym dziesięcioleciu zaczęła „Lutnia” wyjeżdżać z koncertami na prowincję, i tak w 1888 r. występowała w Częstochowie